

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitsorért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beíratástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint vasárnap egy iven.</p> <p>A „Nyúlter”ben a háromhasábos petitsor igtatási díjs 15 kr. o. é.</p>
---	--	---

Előfizetési felhívás

„SZENTESI LAP”

vegyestartalmu heti lap

1875. évi

ötödik évfolyamára.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Szentés, 1875. január 9.

Hosszuk a téli esték! — Mit is tegyen az ember? — unatkozik. — Unatkozik pedig nem csak a gazdag, hanem a szegény sorsu is. — Unatkozik nem csak az, ki egész nyáron át mit sem dolgozott, hanem unatkozik a mezeti munkájában elfáradt, s pihenésre beszorult földműves is. —

No de a téli esték nem volnának annyira unalmasak, ha egymás után annyi nehéz esztendő nem repült volna el fejük felett. — Hanem mai napság, három évi szüktermés után, midőn kevés a pénz, olesó az ár, nagy a kamat és a többi, és a többi; midőn egyszerre százféle baj is rohan az emberre, hogy kedvét szegje; bizony nem csoda, ha unalmasak a téli esték. — Volna csak bővebben a pénz, ne kellene csak minden fillért jobbra-balra megforgatnunk kezünkben, mielőtt

azt kiadjuk; mindjárt vigabbak volnának az esték, lenne multság, lenne dáridó, nem volnának pusztuló, kivészó félben a disznótorok, zajos lakadalmak, költséges keresztelők, s más — Isten tudja mily czimú — gondüző, bút felejtető alkalmatosságok. Igy azonban mind ezekre rossz idők járnak; nem csoda hát, ha unalmasak a téli esték.

Se baj! mondhatná valaki, ha az anyagiakban szükölködünk is, csak a szellemiekben ne legyen fogyatkozásunk. Azokat visszapótolhatjuk haélünk, de az ezekben szenvedett veszteségeket, vagy mulasztásokat, soha! — Azután nem csak kenyérral él az ember, hanem igével is.

Ugy van! Nem is lehet eléggé áldani a gondviselést hogy vannak gondolkozó buzgó emberek, kik feladatukul tűzték ki, az emberiséget segíteni bajaiban, kik szívükön hordozva az emberiség jobb jövőjét, a sötét napokban is fáradoznak, igyekeznek derűt hozni a homályba.

És ime kitalálták az unalom űzöt a hosszú téli esték számára is.

A ki olvassa a hírlapokat, tudni fogja, hogy hazánk több városaiban divatba hozták a felolvasásokat.

Nagy helyesen cselekedtek; ha az anyagiakban szükölködünk, legyen legalább a léleknek.

Igen, sokfelé divatoznak már az esti felolvasások, kettős hasznót hajtva, előzve tudniillik az unalmat, és táplálva a lelket, világosítva az értelmet, nemesítve a kedélyt.

Nem szükség, hogy valaki épen éjszaki sark utazó legyen; hogy ember még nem látta vidékeket bejárjon, hogy azután embertársainak a legyőzött fáradságokról, átélte kalandokról, a tudomány új vívmányairól beszélhessen; — van minden városnak néhány tudományos férfia, ki élte folytában gyűjtött szellemi kincseiből bőségesen osztogathat embertársának, kinek ismereteket gyűjteni kevesebb alkalmá, kevesebb ideje volt; s e tudományos férfiak között találkoznak oly buzgók is, kik készséggel meg is cselekszik azt.

Ime! a mi városunkban is, mely ha nem jár is mindenben elől, de legalább nem szokott nagyon hátul járni, szintén alkalmazásba vették ezen nagyon czélszerű unalom-űző intézményt.

Alkalmazásba vették, és talán még czélszerűbben, mint sok más helyeken.

A mi városi iskolaszékünk, — melyre ugyan még az irigység sem mondhatná, hogy nem igyekszik haladni a korrall, — s melynek működését, ha sok szükkeblü rövidlátó a jelenben néha gáncsolni szokta, de az utódok, kik az elvetett magnak gyümölcseit élvezendik, bizonyára áldani fogják, — felszólítá a polgári iskola tanárait, hogy esténként bárki által ingyen látogatható előadásokat tartván, a város lakóival az új mértékeket, azok használatát, s az azokkal való számítás módot megösmertetni sziveskednének.

És a tanár urak siettek a felszólításnak eleget tenni, teljes készséggel tanítanak mult vasárnap óta mindennap, még pedig két helyütt

TÁRCSA.

A koldusnő.

(Beszély.)

I.

Rómában vagyunk. Rómában, a hajdankor első városában, mely egykor az egész világnak osztá parancsait.

Mennyi ellentét! — Míg az építészet remekei, az ősidők nagyszerű emlékei mellett, az újabb századok fényes palotái tündökölnék: addig a külső városrészek piszok fedte utcáit alacsony rozszant viskók szegélyezik.

Amott a vagyon székel, emitt a szegénység húzta meg magát; — amott a jólét dőszöl, emitt a nyomor tanyáz. —

Későre járt az idő. Az alacsony házak egyikének ajtaja megnyilt; darócza burkolt női alak lépett ki azon. — A ház ablakaiból nem derengett a gyertyafény, nagyobb volt a sötétség oda ben, mint kün az utcákon.

A nő sietve haladt odább, lepleit mélyen lehúzta volt arczára, annyira, hogy vonásait még azon utcai lámpák fényénél, melyek mellett elrohant, sem ösmerhetette fel senki.

Nem sokára a Tiber folyam egyik hidjára ért s fáradtan borult annak körlátaira. — Egész testében remegett, a januáriusi hideg szél áthatott a vékony ruházaton, mely tagjait fűdte, s mely annyira rendetlenül lógott rajta, hogy első tekintetre is mindenki meggyőződhetett a felől, hogy csak ugy sebtén öltötte volt magára.

„Könyörülj rajtunk! szent szűz!” suttogá magában, „oh! adj erőt e keserű feladathoz, — tudod, hogy

vállalatom sikerétől két emberi lény élete függ; szívennek egyik drágább, mint a másik.”

Mintha csak erőt merített volna e rövid imából, újra tovább rohant, gyors léptekkel a város legnépesebb részébe.

Kimerülten támaszkodott egy palota falához, s arczát, söt kezeit is, még gondosabban burkolta el lepleibe.

Nem kellett soká várakoznia, — egy szerelmes pár lépdelt feléje, gyengéden suttogtak egymással az érkezők, szemekben a szerelem boldogsága fénylett.

„Nos Bianca!” szolt a férfia a karjára támaszkodó nőhöz, „tehát együtt leszünk holnap az álarozos vigalomban; — a szükséges öltönyt majd megküldöm, — ez pedig oly fényes leend, hogy bármely orosz herczeg is nászajándékkal adhatná mátkájának.”

„De minek e nagy költség, egy muló vigalom kedvéért? — Minek e fölösleges kiadások, minek e pazarlás?” viszonzá a nő.

„Az igaz, mint ékítményre tett kiadás, felesleges Ön gyönyörű a nélkül is, — és kicsoda akarná ékiteni a gyémántot? — De azért ne nevezze pazarlásnak; a legdrágább kincset is letenném ön lábai elé hódolatom jeléül, mit ér nekem a pénz, mi beese lehetne aelőttem, — mikor önt bírhatom.”

Míg a férfia ekkép ledérkedék, egy beburkolódzott kéz emelkedik feléje; — durván visszalökte azt e szavakkal:

„Gyalázat, hogy e kuldus fajzatot eltűrik itt az utcákon.”

Azzal kedvesével enyelegve, tréfálódzva, tovább haladt.

És jöttek egymás után sokan, kik vidám társaságokba siettek, vagy kedélyes estélyekből tértek haza;

— a rongy fűdte kéz mindannyiszor feljűk terjeszkedett; — egynémelyikök észre sem vette, más különbösen haladt el mellette, volt olyan is, ki szitkozódva toltá vissza.

A szerencsétlen nő kebeléből egy-egy bús sohajtás, egy-egy kínos nyöszörgés tört elő; végre elhagyta őt bátorsága s távozni akart.

Egy ifju jött feléje, fején hetykén tilt a picziny bársony tollas fűveg, — kicsiny szellős köpeny lógott vállain; fűtűrésze közelgett az elhagyatott nő felé.

A kétségbeesés végső elhatározásával még egyszer terjeszté karjait feléje, félelem és szégyen fojtotta el keblét, s nyöszörgő hangon, csak e szót tudta rebegni: „éhezem.”

Az ifju visszahökken, meglepetten szemlélte a nyomor snjtotta alakot, majd zsebeit kutatta, s két ezüst scndit vett elő. — Jobbról, balról megtekinté a két pénzdarabot; azután a koldusnőhez lépett, s tört olasz nyelven szözlott:

No! anyókám! itt van minden vagyonom. Tudom, hogy az éhség nagy zsarnok; — sokszor volt alkalmam tapasztalhatni; — felezzük meg a min van, egy scudi legyen a tied, másik az enyém, holnapig megélünk mindkétten.

Alig nyujtá oda a tallért a nő markába, egy férfia rohant a koldusnőre; egyenruhájából gyanithatni lehetett, hogy a rendőrség alsóbb közegei sorába tartozott. — Megragadta a nő karját s durva hangon felkiáltott:

„Átkozott sűpredék! — minden sarkon lelhetni e csavargókat! — minden lépten nyomon alkalmatlanoknak a nagyságos uraknak; — már nyugton nem is sétálhatnak. — Jöszte csak! — Előre! — El veled a tömlőczebe!”

a városban, tanítanak pedig mindenkit, ki az illető helyekre siet és tanulni akar.

A szives fáradozás, s az embertársak jobb létén munkálkodó öndaadás, ritkán nyeri meg kiérdemelt jutalmát, nyújtuk nekik egyelőre itt az előismerés koszoruját addig is, míg számukra másfelől a hála babérja teremne.

A tanár urak tehát buzgón tanítanak, s azon vannak, hogy a téli esték ne legyenek hosszúk az unatkozónak.

Hanem mit mondjunk a látogatók felől?

Fennebb említettük, hogy hazánk több városában divatba hozták az esti felolvasásokat; mi is azt reméltük, hogy lakostársaink az új intézkedésen kapni fognak s máj csak azért is, mert divatos, tömegesen fognak össze seregleni a jelzett előadásokon.

De nem csak a divatosságban véltük rejleni a vonzerőt, azt gondoltuk ez előadások hasznos voltát átlátva, oly nagy számmal jelenendek meg a hallgatók, hogy az illető termek nem lesznek elegendők azok befogadására.

De a siker nem felelt meg várakozásunknak.

Járnak ugyan lakostársaink közül többen, de azon sokasághoz viszonyítva, mely az új czélszerűbb mértékeket már egy év múlva használni kénytelen leend, bizony nagyon kevesen.

Mintha csak újra és újra be akarnák bizonyítani, hogy a magyar nem tanul máskor csak ön kárán.

Nincs oly foglalkozás, nincs oly életmód, mely mellett az új mértékek ösmeretét nélkülözni lehetne, s nem lesz ember, ki ezt meg nem szerezvén, sokszor, de igen sokszor mások által meg ne csalatnék, vagy önmagát meg ne csalná.

Az őskorban, midőn a rómaiak királyait elűzvén, államukat köztársasággá változtatták át, sokan voltak, kik kételkedtek abban, hogy a tudatlanságban nevelkedett nép, mely mindazon ideig csak a fény előtt bókolni, a hatalom vas vesszeje alatt görnyedni és a parancsoknak engedelmességek tudott, valyon képes lesz-e fenntartani az államot? Ekkor egy bölcs eme felhívást intézte a néphez:

„Rómaiak! szabadokká lettetek, akarjátok-e megtartani a szabadságot?”

„Akarjuk!” volt a lelkesült tömegnek egyhangú felkiáltása.

„Ez esetben tanulnotok kell, mert csak a tudatlannak nyakába akasztják a jármot” mondá a szónok.

Es a nép engedett a felszólításnak ős fűrtű ős szakálu férfiak siettek az iskolákba, tanultak; — utódaik követték példájukat, így oly műveltségre tettek szert, melyet a mai kor is csak bámolni, de elérni nem tud. Tanultak, és századokon át megőrizték a szabadságot, fevirágoztatták a köztársaságot, — mely csak akkor kezdett hanyatlani, pusztulni, midőn a nép az anyagiak után kapkodva, az élvek után futkosva, s a szellemeket elhanyagolta.

Szűk pénzviszonyok között élünk, nem igen telik a hosszú téli estéket felvidító mulatságokra. — Az unatkozás idejét mi jól lehetne felhasználni oly kincsek gyűjtésére, melyeknek jövőben hasznukat vehetjük. — Mi is merünk néhány szorgalmas fiatal iparost, kik a felebb mult években a felnőttek számára tartott előadásokat buzgón látogatták; mily örömmel és hálával emlékeznek vissza azon néhány órára, s mennyire megelégedettek önmagukkal, s mennyire meglátászik rajtuk, hogy a miú időt akkor elsiklani nem engedték.

Felhívjuk tehát városunk mindazon lakóit, kiknek egyéb módjuk nem leend az új mértékek használatba vétele előtt azokkal megismerkedhetni; hogy ragadják meg a kedvező alkalmat, és látogassák minél szorgalmasabban a városi iskolaszék által a közönség számára rendezett előadásokat.

Kövessék a régi rómaiak példáját, kik azt tartották, hogy tanulni, az élet bármely szakában sem késő!

1874. évi XXXIII. törvényczikk

az országgyűlési képviselők választásáról.
az 1848. V. törvényczikk és az erdélyi II. törvényczikk módosításáról és kiegészítéséről.

(Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1874. nov. 30-án.)

1. §.

Országgyűlési képviselőválasztásnál választói joguk van az ország mindazon benszületett, vagy honosított polgárainak — a nőket kivéve — kik 20. évüket betöltötték és az 1858. V. t. cz. 1. és 2. §-ai, valamint az erdélyi 1848. II. t. cz. 3. és 4. §-aiban megállapított s a következő §-okban részletesebben meghatározott kellékekkel bírnak.

2. §.

Választói jog az 1848. előtt fennállott kiváltságokra jövőben nem alapítható, azok azonban, kik az 1848. V. és az erdélyi 1848. II. törv. czikkék értelmében a régi jogosultság alapján 1848. évtől 1872. évig bezárólag készített országgyűlési választói névjegyzékek valamelyikében

bennfoglaltatnak, a választói jog gyakorlásában saját személyökre néve meghagyatnak.

3. §.

Szabad királyi és rendezett tanácsu városokban választói joggal bírnak azok, kik kizáró tulajdonul vagy hitveseikkel, illetőleg kiskoru gyermekeikkel közösen:

a) oly házat bírnak, mely házadó alá eső legalább három lakrészt foglal magában, habár az ideiglenesen adómentes is;

b) oly földet bírnak, mely 16 frt. tiszta jövedelem után van földadóval megróva.

4. §.

Az ország azon részeiben, melyekre az 1848. V. t. cz. hatálya kiterjedt, választói joggal bírnak azok, kik nagy és kis községekben urbéri értelemben vett $\frac{1}{4}$ telket, vagy ezzel hasonló kiterjedésű birtokokat kizáró tulajdonul, vagy hitveseikkel s illetőleg kiskoru gyermekeikkel közösen bírnak, bármelyikre legyen is ez közülök telekkönyvileg felvéve.

Egy negyed urbéri telekkel hasonló kiterjedésű birtoknak azon földbirtok tekintetik, melynek adója legalább annyi, a mennyi ugyanazon községben a legkevésbé megrótt eddigi urbéri értelemben vett $\frac{1}{4}$ telek után fizetettik.

Ha pedig valamely községben urbériség nem létezett, a legkevésbé megrótt $\frac{1}{4}$ urbéri telek a szomszédságban fekvő azon községből veendő, melyben a föld értékére befolyással bíró viszonyok a kérdésben forgó község viszonyaihoz leginkább hasonlóak.

A polgárosított határörvidéknek Bács-Bodrog-, Temes-, Torontál- és Krassóvármegyékbe bekebelezett részeiben, valamint Szörénymegyében tiz, 1600 nsz. öles hold, továbbá Közép-Szolnok-, Kraszna-, Zarándmegyékben, Kővár vidékén, a Jászkun és Hajdukerületben nyolcz, 1200 nsz. öles hold művelés alatti földbirtok tekintendő $\frac{1}{4}$ urbéri telekhez hasonló birtoknak.

Művelés alatti földnek veendő a belsőség, kert, szőlő, szántóföld és rét.

(Folytatása következik.)

Kalárisok.

Senki ellenségével könnyen ki nem békül. Seneca
Hiába győzzük meg külső ellenségeinket, ha a belsőknek kedvezünk. Gregor.

Komor a vidort, tréfás a komort, serény a reatet és a hanyag a szorgalmatost utálja. Horác.

Elvész, ki ellenségeit segíti. Phaedrus.

Ha ellenséged csak akkora is bár, mint egy hangya: elefántok közé számláld. Török közmondás.

Az igazság nem intözik a világosságtól. Marquis d'Argent.

A kevélység nem akar adós lenni, az önszeretet nem akar fizetni. Rochefoucauld.

Tagadom, hogy akarki is gyönyört élvezhessen, ha becsületben nem él. Seneca.

Az ifju megbotránkozva a rendőr darva szavain, közelebb lépett hozzá s megragadá kezét, hogy a szerezésen nőt kiszabadítsa, azután bátor hangon kérdé:

„Ki adott magának jogot, hogy nyílvános utcán ily goromba durvasággal bánalmazzon egyártatlan nőt?”

„Hm! hm!” szólta a kis zsarnok, „hisz hallottam, hogy kért öntől valamit.”

„Nos azután! mi köze önnek ahhoz — e nő rokonom, s ha tölem kölcsönt kért; mi ellenetése lehet önnek? Avagy azt gondolja ön, hogy adósságokat csinálni csak a gazdagoknak szabad? — Ne higgye! — gazdagok csak azon kiváltsággal bírnak, hogy nem tartoznak visszafizetni adósságaikat.”

„Tehát e nő az ön rokona? — csak kölcsönt kért öntől?” kérdé buta ámulattal a rendőr.

„Ugy van barátom!” azért is őrizkedjék jövőben hasonló elhamarkodástól” szólta az ifju, kit, ruházata után ítélve bárki is képvisőnek, beszéde, modora után pedig francziának tarthatott.

Karját nyújtá a nőnek s a rendőr bámulatára elvezette.

A fiatal festő a Tiber hidjáig kísérte, a hevenyében nyert új rokont. Ut közben kevés szót váltottak egymással, a mennyiben a félékeny nő csak egyes rövid szavakkal felelt az ifju kérdezősködéseire.

A hidhoz érve bucsut vettek egymástól, a fiatal ember ekkor még a másik scudiját is oda nyomta a nő kezébe e szavakkal:

„Fogadja, mint látom önnek nagyobb szüksége van rá, — magam fiatal vagyok még és erős, — azután a jó tett kamatra elhelyezett tőke az Isten előtt az egrekben.”

Elváltak, s ellenkező irányban tova siettek.

II.

Évek multak el. Blaisot Henri rég elfeledte volt amaz éjjeli kalandot. Szomorúan ült kised szobájában, a felett okoskodva, mint szabadulhatna szorongatott helyzetéből; pedig ez egyszer nagyon hiányzott a vigaszt hozó eszme.

Egy képet készített volt, melyet azon műértők, kik őt szegényes hajlékában felkeresni nem röstelletek, kintünének találtak. Meg is vette azt tőle egy utazó angol jó pénzért; — de a nyert összeg mit sem lendített festőnk kínos helyzetén — a művészetéhez szükséges anyagok hitelre voltak vásárolva, lakbérével hátralékban volt, egyéb adósságok is nyomták vállait, — szóval alig volt képes kielégíteni hitelezőit.

Búskomoran ült ott az állvány előtt, s nézte a kifésztett vászont, melyre egy újabb műremeket lett volna varázslendő, — de mely hihetőleg pusztá maradt; — a történelemből vett tárgy, hiába lelkesítette fel őt, — hiába lebegtek képzeletében az alakok, melyeket a sima vásznon megörökíteni szándékozott, a mű bevégezéséhez szükséges anyag hiányzott. Pénze nincs hogy azokat beszeresse, a szép remények, melyeknek e leendő kép szolgált volna alapul szétfoszlani kezdettek.

„Már most mit használ nekem” — gondolá magában — „hogy itt vagyok a szép olasz honban? mit használ nekem, hogy a világhírű Raphaelért rajongva felkerestem az ő házáját, felkerestem a tájakat, melyek őt lelkesíték; — avagy gondoskodik-e az elhunyt nagy mester hűséges tanítványairól? . . . A kontárok otthon maradnak, maguk utjain járnak, s jól érzik magukat; . . . én ide jöttem a művészet házájába, hogy mindenben szükségét szenvedjek . . . Jó lett volna meg-

fontolni, hogy többre becsültetik egy tévelygő, mint száz más, ki hű maradt . . . No de se baj! — elmegyek még egyszer Cinóbi uramhoz, hát ha hajlandó lesz még egyszer hitelt adni a szükségelt festékeket.”

Fővegét fejére csapva, nehéz szívvel ment a szálítóhoz. Ez kerekén utasítá vissza kérelmét, s eléje tartá jegyzőkönyvét, melynek tételei szerint Henri még jókora összeggel tartozott régibb vásárlások fejében.

„No hát! ha az emberek nem segítenek, segítsonak az istenek Jupiter, Apollo, és a többi, kiket a világ valaha imádott, vagy imád;” dörmögő festőnk midőn a boltból kilépett. — „De az én máskor oly leleményes eszem már épen semmit sem tud kitalálni? — Csak jó kedvem el ne hagyna, míg a bajtól valahogy kibontakozom.”

Azonban Henri hiába felebbezte ügyét az istenekhez, hiába biztatá magát leleményességével, a segélyre nem volt kilátás, a keserű való mind komolyabb alakban lépett zemei elé, jó kedve is lelohadt, nagy búsan és szomoruan ballagott haza felé.

Utközben szent Péter templomához ért. A tiszta zengzetes, ajtatos ének, mely a templom magas boltívei alatt felhangzott, meghatotta szívét; vonzatva érezte magát, tehát belépett.

Az egybe sereglett hívők áhitatának szemlélése, jótékonyan hatott bánatos szívére, jól érezte magát annyi kegyes lélek társaságában, kik áthatva az Isten jelenlétének tudatától, földre borultak az isteni felség színe előtt, — nem állhatta tovább, ő is leborult s buzgóan imádkozott.

Az imádság balsam volt szorongatott lelkének, ő elfeledte szegénységét, csak akkor tért vissza onnek emléke, midőn már otthon rideg szobájában volt.

A ki túrni nem tud, kerülje az emberi társadalmat. Poligenius.

A ki a jelen vétkeit megbocsájtja, az utódoknak adja azt át. Seneca.

Az emberek bármily gonoszok, nem batorkodnak az erény ellenségeirek láttatni, s mikor azt üldöznik akarják, csalárdnak lenni hirdetik, vagy vétkeket fognak reá. Rochefoucauld.

A beismert és kárhoztatott hibától eltávozni nem léhaság. Seneca.

Az öreg bűnös nem tér meg. Krug.

Nem adhatjuk azt büntetlenül másnak, mit úgy raboltunk el valakitől. Cicero.

Plátót némelyek gyalázzán, azt mondá: „úgy élek, hogy szavaiknak hite ne legyen.“

Pisistratus az őt részegen gyaláznak bosszúállás helyett azt mondá: „csak anyyiba veszem őt, miutha szemei be levén kötve, vakon ütközött volna belém.“

Diogenes egy őt gyaláznak azt mondá: „akár te engemet gyalázz, akár én téged dicsérjelek, nem hiszik.“

Anthistenes hallván, hogy Plátó felőle rosszat szól, felelé: „királyi dolog gyaláztatunk, midőn jót műveltünk.“

A sasok a megholt testnek bőrére tüstént rámennek, de az egészséget nem érzik meg. — Így tesznek ellenségeink is, mert hibáinkat rögtön megérik és reájuk rohannak; de jó cselekedeteink iránt érzéketlenek. Plutarch.

Az alázatosság gyakran nem egyéb szinlelt leereszkedésnél, melynek ezéja az, hogy általa mások fölé hághasson. Rochefoucauld.

Helyi és vegyes hírek.

— Az új mértékek ismertetésére az is iskolaszék által rendezett esti tanórák naponta tartatnak, de nem, mint e lap múlt számában hirdette volt, a nagyvendéglő teremében; hanem a ref. egyház rajzteremében és az olvasókör helyiségeiben.

— Kemény fagyos idők jártak az elmúlt héten, a Tisza jege annyira zajlott, hogy esőtörtökön a komppal való közlekedést megakasztotta, mely azonban más nap, a jég megállván s az átjárás kivágatván, ismét helyre állott.

— A város felső részében építendő ref. templom alapítókéjéhez ifju Bartha János ur és neje 200 forintot adományoztak, ugyan e célra Soos László szegényebb sorsu földműves is 10 forintot adott.

— Előismeréssel akarjuk felemlíteni a városi előjáróság azon intézkedését, hogy a város több részében az árkokon átvezető járdák mellé kórlátokat alkalmaztatott; ily téli fagyos időben már csak is élet-veszély között lehetett oly helyeken áthaladni.

— Tisza-Földvár képviselőtestületének határozata folytán az ottani inségben szenvedő és a közpénztárból segélyezett szegényeknek pénz-adomány helyett dec. 13. óta naponta egy és fél font kenyér osztatik ki.

Az üres vászon, mely mesterére várakozott, ott volt az állványon, figyelmeztetve ötöt szigorú körülményekre. Már-már újabb basulásnak adta át magát, midőn halk kopogást hallott szobája ajtaján.

Arany paszomátókkal gazdagon díszített berruhába öltözött inas lépett be hozzá, ki mélyen meghajtva magát a festész előtt, a legnyájasabb hangon tudakozódék, valyon Blaisot Henri urhoz van-e szerencséje „Az vagyok“ szölt a festész, s kíváncsian pillantott az érkezettre.

„Urnőm S. báró özvegye küldött,“ szölt az inas. „Őn művészi keze által ohajtana festeni arczképét.“

„Szolgálatjára állok urnőjének“ válaszolt, „de kérem kell őt, sziveskedjék az arczkép elkészítéséhez nélkülözhetlen anyagokrói gondoskodni, mert, ez órában azokkal nem rendelkezem, penzem elfogyott, és senkit sem talállok, ki hitelle szolgáltná nekem azokat. — Tudja-e a báróné, mi minden szükséges a festészeknek?“

„Oh! a báróné maga is fest unalmas óráiban,“ szölt az inas mosolyogva, „azonban ő azt kívánja, hogy kegyed ömaga gondoskodjék készleteiről, mire névze ezen scudikkal télt erszényt küldő, kérve őnt annak elfogadására; — egyébiránt kedve jött már holnap ülhetni.“

„Nem tudom meddig fog tartani az a jó kedv,“ jegyzé meg Henri, „nem ösmertem meg nőt, ki az tilés mihamarább meg ne unta volna. — Holnap ott leszek. Hol van a báróné lakása?“

A szolga megmondta és eltávozott.

(Folyt. köv.)

Felemlítjük azért, mert egy hisztiközelszerűbb intézkedés mint a nálunk divó, hol a segélyezett s zegények havonként 2—3 forintot nyerne, mely azután szesz italokra elkölte, rendesen alig tart náluk egy pár napig.

— A főváros országgy. képviselő választási központi választmánya e hó 2-án tartott ülésében a választók összeírásánál követendő eljárás tárgyaván, egyebek között a választási törvény 12. §-ára vonatkozólag abban állapodott meg, miszerint: „a közönség figyelmeztetendő, hogy a felvételi jogosultság a választók névsorába, a múlt évi adó lefizetésétől van függővé téve, hogy azonban a 108. §. szerint utólagosan bár ki is felvétetheti magát a választók névsorába, ha adófizetési kötelezettségének még az összeírás határidő lejártá előtt eleget tesz.“ A fővárosi központi választmány ez intézkedését a mi városunk központi választmányának figyelmébe ajánljuk.

— Benedek tábornagy elnökele alatt Bécsben a múlt hó végén tanácskozások tartattak a katonai beszállásolás ügyének törvény által leendő rendezése tárgyában, melyen a közös hadügyministerium, a magyar és osztrák honvédelmi ministerium, valamint a két pénz- és belügyministerium képviselői vettek részt. — Sovány hír ugyan, de tudva, hogy megyének a beszállásolás által sanyargatott közsegeit érdekelni fogja, sietünk közölni azt.

— A csángó magyarok részére e lap szerkesztőjénél adakoztak: ifj. Fried József ur 1 frt. Halász Szabó Mihály ur és neje Vecseri Erzsébet 1 frt. Kiss Ferencz ur 1 frt., — e lap kiadó hivatalában adakoztak: Sarkadi-Nagy István ur 2 frt. Hódi János ur 1 frt. A polgári iskola III. osztályának növendékei 2 frt. 60 kr. a polgári iskola V. osztályának növendékei 1 frt. 50 krt. — összesen 10 frt. 10 krt. — Ed diglen egybegyűlt összesen 18 frt. 80 kr. — Ismételten felkérjük városunk polgárait, hogy idegen hazában nyomorgó magyar testvéreink felszolgálására kegyes adományaikkal járulni sziveskedjenek, a legcélszerűbb összeget is köszönettel veendjük s rendelté tése helyére átküldendjük.

— A városi gymn. tanfolyammal egybekötött polgári iskola muzeuma számára, a legutóbbi kimutatás óta, ez év 1-ső napjáig ajándékozni sziveskedtek: S. Szűcs Dániel ur 4 régi ezüst érmet, Farkas Lajos ur 4 darab sárgabronz és rézeszközt a rómaiak előtti korból, Sarkadi-Fazekas Mihály ur 1 római pénzt, Fülöp Lajos ur 3 ezüst pénzt, Neuman Jakab ur 1 láda ásványt, Barta János járásbíró ur egy szárított növény gyűjteményt, Bajkai Sándor ur egy hamvedret, 12 db. érmet s 2 régi bankjegyet, Virág István ur 1 urnát, Vataj Vincze ur 1 római érmet, Barta János ur 2 db. érmet. Fried József ur egy 15 darabból álló tojás gyűjteményt, Kölber Mihály ur egy kitömött halászsast s egy kitömött nyulat, Sovágó N. ur 1 db. szép csepp követ, Kiss Ferencz ur 2 régi téglát, Traub József ur 1 érmet s egy régi bankót, Nagy Áron ur 14 db. régi pénzt, 2 régi bankót, rajz és szepirásai mintákat, Sonnenfeld S. ur 2 db. érmet, Lázár Miksa ur egy fehér egeret. — Ezenkívül az intézeti növendékek 30 db. érmet, 4 bankót, egy kovás pisztolyt, egy régi kulcsot, 4 darab csigát s több más apróságot ajándékoztak.

A „Szentesi takarékpénztár“ üzlet kimutatása 1874. év december havában. Tartozik: Múlt havi pénzmaradvány 11736 frt. 92 kr. Betétekből 8455 frt. 31 kr. Visszleszám. más pénzüintézetektől 61830 frt. Elhelyezés más pénzüintézeteknél 22225 frt. 38 kr. Betét kamattérítésből 5 frt. Előlegezési kamatokból 263 frt. 42 kr. Leszámitolási kamatokból 3064 frt. 28 kr. Késedelmi kamatokból 1 frt. 28 kr. Előlegezési visszafizetésekéből 1187 frt. Leszámitolási visszafizetésekéből 20034 frt. 53 kr. Könyvecske díjakból 8 frt. 35 kr. Kezelési díjakból 665 frt. 70 kr. Örzési díjakból 1 frt. 18 kr. Részv. átirat. díjakból 1 frt. Váltó igtat. díjakból 30 frt. 22 kr. Pénzb. és beszédési díjakból 67 frt. 85 kr. Állam illetékből 6 frt. 82 kr. Összesen 129584 frt. 24 kr. Követel: Előlegezésre (zálogokra) 1450 frt. Leszámitolásra (váltókra) 5675 frt. Betétek visszafizetésére 8946 frt. 76 kr. Betétek után kifizetett kamatokra 334 frt. 54 kr. Visszleszám. más intézeteknek 67232 frt. 17 kr. Visszleszám. kamat, díj és költség más intézeteknek 1334 frt. 62 kr. Elhelyezés más pénzüintézeteknél 22679 frt. 90 kr. Tisztü. és szolgafizetésre 264 frt. 99 kr. Folyó költségekre 686 frt. 26 kr. Lakbér térítésül 30 frt. Beszerzésekre 54 frt. Osztalékul 1873-ik évre 6 frt. Állam illetékbe 18 frt. 04 kr. Tartozási egyenleg 20871 frt. 96 kr. Összesen 129584 frt. 24 kr. Szentés 1874. decz. hó 31-én. Hönigh János könyvvezető.

— A levélszekrény foglya. A „Gr. Ztg“-ban olvassuk: Gerában a napokban a következő furcsa eset adta elő magát: Midőn a levélgyűjtő szolga esti 5 óra

felé egyik levélszekrényhez érkezett, egy fiatal nőt pillantott meg, ki őt esengve kéré, szabaditana ki fogságából. Egy levelet dobván a gyűjtő szekrénybe, ujjait mélyen találta abba bocsájtani, úgy, hogy az ujján lévő gyűrű által keze megakadt. A hölgynek csak akkor sikerült ezen önkénytelen fogságából kiszabadulni, midőn a szolga a levélszekrény fedelét felemelte, s a már is dagadó ujjról a gyűrűt nagynehezen lehuzta.

— Öngyilkosság vasuti vonat által. Egy debreczeni 5 ik osztálybeli tanuló Bonyhai Kálmán, mint a „Debreczen“ írja, múlt vasárnap a Debreczenből Szoboszló felé menő vonalra ment, s a robogó vonat előtt keresztbe a sínekre fektüdvén, teljesen szézürtott. A szerencsétlennek feje testétől egészen elmeteszett, karjai, lábszárai több darabra törtek, úgy, hogy a szétronsolt hullát alig lehetett összeszedni. A vonatvezető észrevette a vonat felé fekvő fiatal embert, de a vonatot már meg nem állíthatta, s a hullán még a legutolsó kocsi is keresztül ment. Az öngyilkos a legjobb tanuló volt osztályában, s tettének indoka fölül nem tudnak semmit.

— Tragoedia a tengerész életből. Singaporeból jelentik a következőket: „Az „Euxine“ hajó, mely szénnel volt megrakva, aug. 1-én Shields és Aden közt meggyult. A legénység 8 napon át küzdött a vészeselem ellen, de kilenced napon kénytelen volt a hajót ott hagyni; csónakokra menekült és szent Ilona felé evezett. Nem sokára a csónakokat elválasztotta egymástól a vihar; kettőtől mai napig sem tudnak semmit. A hasmadikat huszonkét nap múlva találta meg egy hollandi gőzös. E csónakban nyolcz ember menekült, kettőt a tengerbe sodort a vihar, egy Shufus Francesco nevű olasz fiu sorsáról pedig hit alatt a következő változást tettek a singapori angol consul előtt a menekültek: Augustus 30-án éhségünk és szomjunk iszonyu volt. — Tengeri vizet kezdtünk inni. — Egy Müller nevű társunk, ki többet ivott a tenger vizéből mint mi, másnapra dühöngni kezdett és arra kért bennünket, hogy mészároljuk le és együk meg; késével egyro hadonászott és el akarta vágni a nyakát. — Mi arról kezdtünk beszélni, miszerint ideje volna már, hogy egyikünk meghaljon a többiért; sorsot hoztunk tehát különböző hosszúságu fadarabokkal. — Mindannyian ráállottak a tervre, és Shufus huzta ki a legkurtább forgácsot. Nem vettük észre, hogy a fiu arca megváltozott volna; egész nyugodt maradt. Nem tudtuk, hogy egy órával később mihez fogjunk. Az olasz leérdekl és imádkozott; e szavakat ismételtette: „Ave Mária!“ öt órával később segítség érkezett, de a mentő gőzös kapitánya egy darab májat és vérfoltokat látott a csónakban.“ („E.“)

(Beküldetett.)

— Az orosz bőr-olaj legalkalmasabb szer a bőr fentartására és puhítására. — A bőr magas árai és az annak helyettesítésére tett kísérletek sikertelensége a tudomány feladatává teszik oly eszközök után kutatni, melyek a bőrnek hosszabb tartósságot biztosítanak és megóvják azon pusztító behatásoktól, melyeknek legfontosabb alkalmazásában, nevezetesen a lábbeliknél és még inkább a lószerszámokra való alkalmazásban ki van téve. — A mechanikai czélokra való alkalmazásnál történő elkopás ellen természetesen nem létezik szer, mindamellett általában ismeretes, hogy a bőr tartóssága és puhasága szoros összeköttetésben áll egymással és ezért tehát leginkább arra kell ügyelni, hogy a bőr puhítsassék és ily állapotban meg is tartassék, mert a kemény bőr könnyen török. Az e célra leginkább használt szer a halzsír volt, mely azonban némely irányban nem felel meg a hozzá kötött igényeknek, sőt néha e szer maga is káros hatása. Eltekintve attól, hogy a halzsír rossz szaga miatt a lábbelikelésére nem igen használtatik, még különösen kiemelendő, hogy a zsíradék a levegő behatása alatt a bőrt gyantával vonja be, minek folytán a bőrtörékenységre lesz. Ezenkívül még az is tudva van, hogy a bőr a levegő különféle behatásai alatt, mint hó, eső, meleg stb., folytonos romlásnak van alávetve, mely ellen a halzsír alig óvja meg a bőrt. — Számos kísérlet után végre sikerült az orosz bőr-olaj előállítását, mely teljesen megfelel a bőr fentartása és puhítása céljainak és teljesen ment ama hátrányoktól, melyekkel a halzsír alkalmazása jár. — A puhaság, melyet a bőr ez olaj által nyer, csodálatos és különösen akkor tűnik ki, ha avult bőrrészeket kenünk be vele, midőn is a bőr azonnal felszívja az olajt, a nélkül, hogy erősen be volna kenve. — A csizmák felső bőre ezen olaj által vízátthatlanná lesz, a nélkül, hogy gátolná a lábak kigőzölgését; ezen olaj tehát különösen nedves időben való használatra ajánlható. A fogyasztás a kezelés kezdetében ép akkora, mint a halzsír, további használatnál azonban láthatólag csökken, mint hogy nem gyantásodik, mint a halzsír. Továbbá kiemelendő még az is, hogy ezen olaj nem hogy oly kellemetlen szaga volna, mint a halzsír, sőt kellemes szaga van, úgy hogy ezen cipőkkel minden tétova nélkül szalomba is be lehet lépni. Továbbá a fényhöz fénye sem szenved hátrányt ezen olaj czél szerű alkalmazása által, mert a bekenés után azonnal lehet a lábbelit kifényesíteni. — Remélhető tehát, hogy az orosz bőr-olaj alkalmazása minden mezei gazdánál stb. gyorsan

el fog terjedni, minthogy különösen a lótlajdonosra nézve a legnagyobb fontossága, hogy lószerszámait puha és tartós állapotban megtartsa. Ezen orosz bőrolaj kapható: Gronar János utódjánál Bécsben I. Kohlmarkt Nr. 5.

Hivatalosan jegyzett piarcezi árak.

Január 7-én. Búza (austr. mérő) jó 4 frt. 60 kr. közép 4 frt. 50 kr. csekélyebb 4 frt. 40 kr. Árpa jó 2 frt. 90 kr. közép 2 frt. 80 kr. csekélyebb 2 frt. 75 kr. Kukorica 3 frt. 25 kr. Zab jó 2 frt. 20 kr. közép 2 frt. 10 kr. csekélyebb 2 frt. Krumpli (pozs. mérő) 2 frt. 60 kr. Lisztek árai: láng 8 kr. zsemlye 8 kr. kenyér 5 kr. derez 4 kr. Kenyér: fehér 1 frt. barna 85 kr. Itézések: borsó 8 kr. kása 10 kr. bab 10 kr. árpa kása 10 kr. zsír 50 kr. vaj 65 kr. Szalonna fűtja 40 kr. só 7 kr. marhahús 24 kr. borjúhús 30 kr. juhús 16 kr. sertésbús 32 kr. Borok: új 16 kr. ó 30 kr. pálinka 40 kr. ecet 16 kr. 1 fat rezepe olaj 30 kr. Csirke párja 75 kr. Lúd: kövér 6 frt. sovány 4 frt. — kr. Kacska 1 frt. 20 kr. Pulyka 3 frt. — kr. Tojás 3 darab 10 kr. Vágó szarvasmarha dbja 75 frt. Juh párja 14 frt. Bírany párja — frt. — kr. Hizott sertés 65 frt. Közönséges sertés 13 frt. Fosztatlan toll fontja 1 frt. 20 kr. Pehely fontja 2 frt. 50 kr. Kender fűtja 40 kr. Olajtlan mész vékaja 3 frt. Tűzifa öle 11 frt. Faszén vékaja 30 kr. Szalma 4 frt. Széna (mintegy 5 mázsával terhelt koesi) 13 frt. Takarmány szalma 6 frt. — kr. Szappan fontja 26 kr. Gyertyának 36 kr.

A városi híresztelési könyvből 1875. január 10.

Török Imre házában egy külön fedél alatt álló két szobás épület, a hozzá szükséges épületekkel együtt, szent György napjától kezdve hasznosbérbe kiadandó. IV. tized, 121. számú ház.

Lévai Mihály örökösök kísérő házuk eladó, vagy hasznosbérbe kiadó, alkudhatni Mácsai Ferenc szűcs mester házában.

Ifja Piti Pálnak kis Tökén 25 hold földje kukorica alá hasznosbérbe kiadó.

Az alsó csordajárás bérlőtársaság volt bizottsága valamint azok is, kik osztalékukat még ki nem vették, Kristó Nagy Pál házához ma délután 2 órára mulhatlanul megjelenni ne terheltesse.

Mecs Balog Sándornak vásárszéiben lévő 546. számú háza kedvező feltételek mellett eladó, vagy hasznosbérbe kiadó.

Nagy Ferenc felsőpartú fűportás háza eladó, alkut lehet tenni Balogh Sz. Jánosé I. t. 687. sz. házában.

Virágos Istvánnak derekegyházi oldalon 1 fertály tanyaföldje eladandó.

Kálmán Mihálynak I. tized, 615. szám alatti háza hasznosbérbe kiadandó.

Szabó János kovácsmesternek nagy völgyparti háza kovácsműhelyel együtt hasznosbérbe kiadó.

Dezso Györgynek szt.-lászói I-ső földje eladó.

Nagy Sándornak 545. sz. I. tiz. házában külön lakás van kiadó.

Berényi Pálnak tései 3 hold hereföldje hasznosbérbe kiadó két évre III. tiz. 334. sz. a. h.

Kis Józsefnek honvédsori fűportás háza eladó.

Kristó Bálintnak 662. sz. a. II. tiz. lakosnak felsőréti 4 hold földje kapás vetemény alá kiadó.

A szalonna fogyasztást bérlő társulat figyelmezteti a lakosságot, miszerint a szalonnát eladók, vagy vevők a fogyasztási adót a ref. nagyskola melletti sós boltban Nagy Ferencnél fizessék le, különben a fogyasztási adó négyyszeresen fogja rajtuk megvéteni.

Grecsó Antalnak berekhatú I-ső osztályú földje hasznosbérbe kiadó, vagy eladó.

A kik a bugaczi pusztára ökröt, vagy heverő marhát akarnak hajtatni, beiratás végett Lakos József 1010. sz. házában jelentkezzenek.

Magyar Károly I. tized, 283. számú házában egy szoba, féi konyha, kamara, padlás s más melléképületekkel együtt hasznosbérbe kiadó.

Hajdu Mihályné I. tized, 353. számú házában külön laképülep van kiadó.

Grünwald József kispiarcezi 360. számú házában bolt helyiség van egy vagy több évre, bármi üzletre hasznosbérbe kiadó.

Pásztai Ferencnek IV. tized, 174. sz. háza eladó.

H I R D E T É S E K.

3-6

Ez ideig ennél nincs jobb.

W. MAAGER-féle cs. k. kizár. szab. valódi tisztított **CSUKAMAJ OLAJ** MAAGER VILMOS TÓL BÉCSBEN.

A legnagyobb orvosi tekintélyek által megvizsgált s könnyű emészthetőségeért gyermeknek is különösen ajánlva rendelkezett legiszább, legjobb*) természetes, s elismert leghatályosab szer: a mell s tüdő bajok, gövély, foltok, dagadtok, bőr kiütések, mirigy bajok, gyengeség stb. ellen. Üvegje 1 frt. Bécsben a gyári raktárban; Wien, Heumarkt N-ro 3, ugyszinte az osztrák-magyar monarchia minden jó hírű gyógyszerárában s fűszerkereskedésében.

A használati utasításon s üvegen a Maager név rajta van, ezért a tévedés elkerülése végett az csak „Maager's Dorsch-lebertran“ névvel kéressék.

*) A bécsi világ kiállításán az Ausztria, Francia, Olasz, Németországból s Angliából kiállított hasonló csukamaj olajok közül csupán a Maager-féle tüntette ki a nemzetközi jury érdem-éremmel.

A világ legjobb bőrszírja a bőr fentartására és puhítására. Csizmak, lószerszámok és hajtószíjak kenésére legalkalmasabb

az orosz bőr-olaj

Ezen olaj mindenekelőtt aromája által tűnik ki, hogy oly csipőssel, melyeken ez alkalmaztatott, a salóban is meg lehet jelenni. Ezen olaj által a bőr a levegő, meleget s nedvesség behatásai ellen megóvatik; időnként ezzel bekenre, a bőr barsonysimággal bír, vízmentes és felette ruganyos lesz. A lábizzadság nem hat többé kártékonyan a bőrre, puha és sima marad, és sokkal tovább tart. A bőrolaj alkalmazása után a bőr mindenkor fényesíthetők s ezáltal szép, tartós fényt nyer.

1 üveg ára 60 kr., 1 frt. és 1 frt. 80 kr., valamint pléhpalackokban 5 és 10 fontjával.

Gronar János utódjánál Bécsben, Kohlmarkt Nr. 5, vis & vis „CAFÉ DAUM.“

Raktárak Magyarországon: Pécsen Johann Ferdinánd ur. cipő raktárban és Zomborban Adler Vilmos urnál.

Cs. k. kiz. szab. általános salou

Tükör-zsírfejnymáz

uri és hölgycipőkre, valamint lószerszámokra.

Az alulírottak sikerült kitérő csipőmázt feltalálni, mi által a csipők fényesítése feleslegessé vált. Csupán esettel kell a mázt a használati utasítás szerint alkalmazni, és néhány perc múlva mély feketében fénylenek a csipők, mert a máz azonnal megszárad. A bőr ez által nem szenved, sőt puha s simává válik, nem török és vízmentessé lesz, mi hasonló találmányoknál eddig nem fordult elő.

1 üveg ára 1, 2 és 3 frt. használati utasítással, s kapható az alulírt gyáriraktárban.

Vízmentes bőrkennős csizmak és lószerszámok puhítására és tartására, mely egyszerűen mint kitérő patkennős és körömbetegségek gyógyítására használt szer legnagyobb használnak örvend.

6 doboz 1 frt. 20 kr., 12 doboz 2 frt. kapható a gyári raktárban:

Gronar János utódjánál Bécsben, Kohlmarkt Nr. 5, vis & vis „CAFÉ DAUM.“

Hirdetmény.

260/k. gy. 1874.

Csongrád megye székhelyének Szentese czélba vett áthelyezése alkalmából a megyei szék épület felépítéséhez kívántató beltelek átengedésének elhatározása határideje 1875-ik évi január hó 25-én tartandó közgyűlésre az 1871-iki XVIII. t. cz. 103. § a értelmében azzal ültetik ki, hogy fent mondott napon a városi képviselőtestület összes tagjai megjelenni sziveskedjenek.

Kelt Szentese város képviselő testületének 1874. évi december 21-én tartott közgyűléséből. Czentris Pál, főjegyző.

1-12

Dr. Handler Mór

orvos- és sebész tudor, szülész és szemész gyógyít gyökereken fűves és tartós sikor biztosítás mellett mindennemű titkos betegségeket

1) az önfertőzésnek minden következményeit, u. m.: **magómléseket,** az ingerlékeny gyomorségét, az onofolyást, különösen **a tehetetlenséget** (elgyengült férfierőt),

2) húgyvesztéseket (még oly idültéket is), a nemzórészek bajakörös felkilyét és másodrendű bajakört minden alakjában és elcsúfításában,

3) **hugyosöszküskéleteket,**

4) friss és idült nyáktölvásokat nőknél, az ugynevezett **fehértölvést,** és az onnan eredő

magtalanúságot,

5) **bőrkiütéseket,**

6) húgyhólyag betegségeit, és mindennemű vizelesi nehézségeket.

Lakik Pesten, belváros kigyó utca 2-ik sz. alatt, kigyó- és város háza utca sarkán (Rottenbiller tele házában) 1-ső emelet, beemenet a lépcsőn. Rendel naponként: déltől 10 óráig, délután 3 óráig, este 7-től 8-ig.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik, és a gyógyszernek megküldetnek.

Hirdetés.

Grünwald József kis piarcon levő 360. sz. házában

3 bolt helyiség,

bármilyen üzletre egy vagy több évre hasznosbérbe kiadó.

Kiadó: Cherrier János.

Felelős szerkesztő: Buday József.